

A kis könyvtár

Írta: Julia Willardson
(Igaz történet alapján)

Ez a történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

Julia becsukta a könyvét, és boldogan sóhajtott. Ez a könyv volt a kedvence. Már harmadjára olvasta el. Imádott olvasni!

„Szerintetek építhetnék egy kis könyvtárat?” – kérdezte Julia aznap később Anyától és Apától. Segíteni akart másoknak azzal, hogy könyveket oszt meg velük.

„Mit értesz azon, hogy kis könyvtár?” – kérdezte Apa.

„Egy könyvekkel teli láda, amit kitehetünk a szabadba – felelte Julia. – Az emberek ingyen kölcsönvehetik őket. Vagy ők is tehetnek bele könyveket, amiket aztán mások elolvashatnak.”

„Szerintem ez nagyszerű ötlet!” – mondta Anya.

Apa bólintott. „Segíthetünk neked megépíteni.”

„Köszí! – vágta rá Julia. – Esetleg süthetünk sütitet, hogy eladjuk őket, és a pénzből meg tudjuk venni a szükséges dolgokat!” Julia és a húga, Carli elkészítette a sütívásárra figyelmeztető táblákat. Aztán kihelyezték őket a környéken. Anya és Apa pedig az interneten hirdették meg a sütívásárt. Julia nagyon izgatott volt.

Nagyon jó móka volt a finomságok elkészítése. Kekszeket, ropogós müzliszeleteket és hógolyósütitet készített.

Hamarosan elérkezett a sütívásár napja. Julia, Carli és a barátjuk, Bella kihelyeztek egy asztalkát a ház elé. Sok szomszédnak adtak el finomságokat. Voltak, akik még plusz pénzt is adományoztak nekik. Julia az összes pénzt egy különleges befőttesüvegbe tette.

A sütívásár után Juliának támadt még egy ötlete. A kedvenc finomságait benevezte egy versenyre a megyei vásáron, és díjat nyert! A díj összegét is beletette a befőttesüvegbe a többi pénz mellé, a kis könyvtárhoz.

Most, hogy Julia összegyűjtötte a kellő pénzt a kis könyvtárhoz, könyvekre volt szüksége, hogy megtöltsse

azt. Házról házra járt, és megkérte a szomszédait, hogy ha van olyan könyvük, amelyre nincs már szükségük, adják oda neki. Néhány barát is átjött, hogy könyveket adjon Juliának.

Végre eljött az ideje, hogy felépítse a kis könyvtárat. Julia a megkeresett pénzen eszközöket vett. Lerajzolta, hogyan fog kinézni a láda, és megtervezte a méreteit. Apa segített neki kivágni a léceket, Julia pedig segített Apának összeállítani a darabokat.

Anya kitöltötte a repedéseket és hézagokat, hogy ne ázzon be, amikor esik az eső. Julia segített felkasztni egy táblát, amelyen az állt, hogy vegyenek el onnan vagy hozzanak oda egy könyvet.

Végül Julia és a családja kivitték a ládát az elülső kertbe, a nagy, árnyas fájuk mellé. Apa egy oszlopot vert a földbe, és az oszlopra rögzítették a ládát. Elkészültek a kis könyvtárral!

Apa három nehéz követ rakott az oszlop köré. „Ez majd a helyén tartja” – mondta.

„Olyan szép! – lelkesedett Julia. – Most már bele is tehetjük a könyveket.”

Megtöltötték a kis könyvtárat az adományozott könyvekkel.

Ezután Julia mindennap kiment megnézni a kis könyvtárat. Nagyon szerette látni, hogy milyen könyveket tettek bele vagy vettek ki belőle az emberek. Egy nap Julia észrevette, ahogy egy kislány az ő egyik kedvenc könyvét választja. Annyira örült, hogy a kis könyvtárban lévő könyvek megosztásával segíthet a szomszédainak! ●